

Fragments sense comentaris

Drets que no fem valer

Domènec Guansé, que tant ha popularitzat la signatura, a «La Nau» en la seva secció «Del matí al vespre», escriu sota aquest títol:

«Ens exclamem molt sovint de no tenir determinades llibertats i molt sovint també no fem cap mena d'ús de les llibertats que tenim. Encara, per exemple, hi ha persones, d'una catalanitat gens dubtosa, que no gosen posar en català l'adreça en les cartes que ens envien. Us tradueixen el carrer, el nom i si no us tradueixen el cognom és, de vegades, perquè no sabrien com fer-ho. I bé: ¿quina necessitat tenen de fer aquestes traduccions? Ni en els temps més intolerants de la Dictadura, el català no ha estat prohibit per a aquests usos. Jo no diré qu'en algun poble no hagués estat una mala nota. Per a les poblacions grans no hi havia cap perill. A mi no se m'ha extraviat cap cap carta pel fet d'enviar-la amb l'envelop escrit en català.

El mateix pot dir-se dels contractes d'inquilinat, de gas, d'electricitat, de telèfons, ¿Quina necessitat tenim de fer-nos hi traduir el nom? Les companyies i els particulars us entendran, sense cap inconvenient, el rebut amb el nom en la llengua que vulgueu, encara que sigui en xinès, si així us plau. És clar que les companyies tenen l'habitut de fer ho en castellà. Però basta, en general, la més lleu indicació perquè us complaguin. I no veig tampoc per què la indicació, en darrer terme, no pugui, si cal, fer-la en forma enèrgica, o en la més contundent de no pagar.

També quan entrem a posar un simple telegrama o telefonema ens disposem tot seguit a fer un senzill exercici de traducció. Cap disposició no hi ha que ho mani. ¿Per què ho fem? ¿Per esperit de moltonisme? ¿Per prèvia disposició d'esperit a ésser manats?

Direu que tot això no té importància. Potser no en cada cas particular. En té, no obstant, en general. Que si no ens fem valer els drets que ens són reconeguts, que ningú no s'atreveix a discutir-nos, ¿com podem gosar a demanar altres llibertats?

¿Per què les voldreu—podrien preguntonos—per a no fer-ne cap ús?»

Autos-Taxi

El millor servei des de 40 cèntims el quilòmetre
Enterros, Batejos i Noces a Preus de taxi

GARATGE BAULENAS

PRIM, 174

GRANOLLERS

Telèfon 231

Després de la Dictadura

OR ESPANYOL A ANGLATERRA

«El Pueblo Gallego», de Vigo, diu:

«Ecos de la Dictadura: Mas oro español para Inglaterra.—Procedente del Banco de España en Madrid ha llegado ayer, por ferrocarril, la segunda expedición de oro que España envía a Inglaterra con motivo de la turbia intervención del famoso Comité de Cambios.

Fuerzas de la benemérita, con el correspondiente funcionario de dicho Banco, daban escolta a la valiosa mercancía, que consistía en 299 cajas de lingotes de oro, cuyo valor asciende a unos dos millones de libras esterlinas.

Hoy serán embarcadas las preciadas cajas a bordo del «Almanzora», que entrará en nuestro puerto procedente de Buenos Aires, para que las transporte a Inglaterra, en donde probablemente, no volverán a acordarse del país de su procedencia.»

A SABADELL ES TRENCADA LA LLOSA QUE HI HA A LA PLAÇA DEL GENERAL PRIMO DE RIVERA

Dissabte, entre set i vuit del vespre, van comparèixer a la plaça del General Primo de Rivera uns sis o set homes, un dels quals portava una escala de mà. Quan van ésser al lloc on hi ha la placa que porta el nom de l'ex-dictador, van col·locar l'escala i un d'ells va pujar-hi, i a cops de martell va fer-la a trossos. La plaça era molt concorreguda.

Finida l'operació esmentada la comitiva va allunyar-se calmosament. El fet fou molt comentat a les penyes i cafès, sobretot perquè de feia dies se sabia que hi havia policia que prestava vigilància al lloc on ocorregué el succés.

Pels volts de mitja nit i en la pròpia plaça, un grup nombrós de joves va simular la celebració d'un enterrament amb cantúries litúrgiques i escena de comiat del dol. Portaven llumins encesos. Ningú no va dir los res.

EL COMPTE DE GÜELL, ALCALDE DE BARCELONA?

Ve circulant amb insistència el rumor que el nou alcalde que pensa designar el Go-

vern és el comte de Güell, marquès de Comilles.

Almenys, a la Casa Gran, aquest nomenament es donava per segur.

Sembla que el nomenament d'aquest noble, obeeix al propòsit del Govern de disoldre el Patronat Nacional del Turisme, organisme que ha costat molts milions, sense profit pràctic i del qual ell era el President.

FINS ON ARRIBAVEN LES PERSECUCIONS

Un diari de Madrid diu:

«Entre las injusticias cometidas durante el mando de la Dictadura hay una que, por la modestia de las victimas, debemos destacar para que su reparación no sea olvidada.

Recuerden el nuevo alcalde y los futuros concejales que en los días en que desempeñaba la alcaldía el señor Semprún, un guardia municipal fué destituido por detener con el toque de su pito el coche del mismo alcalde para que pasasen los peatones cuando era oportuno hacerlo, y que otro subalterno de igual Cuerpo fué también dejado cesante por el enorme delito de haber concurrido a una revista de «gala» con un cinturón de diario.

Los guardias tan injustamente expulsados del Cuerpo se llaman Fermín Domingo Moreno y Adolfo Alto Laguilla.»

DE L'ASSALT A LA U. P. DE VIC

Han estat possats en llibertat Josep Morret Canella, Josep Oller Puigdomènech i Antoni Màrquez Porret, detinguts amb motiu de l'assalt a l'estatge de la U. P. de Vic, la nit de dijous darrer, per haver-se comprovat que no tingueren participació en el fet.

Han quedat a la presó d'aquella ciutat, a disposició del comandant jutge senyor Francesc Pérez Garberí, tres delinqüents, un dels quals ho ha estat recentment.

ANTIGA «CASA PEDRO» CAMIÓ per a tota mena de Transports :: :: :: AUTOS DE LLOGUER

des de 40 cèntims el quilòmetre :: Enterros, Batejos i Noces a PREUS DE TAXI —

SERVEI PERMANENT :: GARATGE OVERT TOTA LA NIT
Pl i Margall, 38 GRANOLLERS Telf. 259